

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д.м.н. Павел Сергеев Симеонов
Медицински университет – София
Фармацевтичен факултет, ул. „Дунав” 2
катедра „Организация и икономика на фармацията”

на материалите, представени за участие в конкурс
за заемане на академичната длъжност „професор”
в Химикотехнологичен и металургичен университет – София

Област на висше образование:

4. Природни науки, математика и информатика

Професионално направление:

4.5 Математика (Диференциални уравнения)

1. Общо представяне на получените материали

Със заповед на Ректора на ХТМУ съм определен за член на научното жури на конкурс за заемане на академичната длъжност „професор” в ХТМУ – София в област на висшето образование 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление 4.5 Математика (Диференциални уравнения).

Конкурсът за „професор” е обявен в Държавен вестник, бр. 35/08.05.2012 г. за нуждите на катедра Математика към Департамента по физико-математични и технически науки при ХТМУ.

Единствен кандидат в конкурса е доцент д-р Ангел Борисов Дишлиев.

Представеният от доц. Дишлиев комплект материали на хартиен и електронен носител е в пълно съответствие с Правилника за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ.

Кандидатът доц. Дишлиев е представил общо 47 научни труда, от които една монография, 44 научни статии и две учебни помагала.

2. Кратки биографични данни и характеристика на научните интереси и педагогическата дейност на кандидата

Ангел Борисов Дишлиев завършва магистратура в СУ „Св. Климент Охридски” през 1979 год. по специалността математика, специализация: математическо моделиране.

През 1990 год. защитава дисертация на тема „Върху качествената теория на диференциалните уравнения с импулси” по научната специалност 01.01.05 „Диференциални уравнения” и получава научната и образователна степен „доктор”.

Научните интереси на доц. Дишлиев са в следните области на диференциалните уравнения, а именно:

1. Фундаментална теория на импулсните диференциални уравнения;
2. Качествена теория на импулсните диференциални уравнения;
3. Осцилационна теория на импулсните диференциални уравнения;
4. Оптимизационни задачи в популационната динамика;
5. Математическо моделиране.

Доц. Дишлиев започва своята преподавателска и педагогическа дейност през 1979 год. като асистент по математика в Института за чуждестранни студенти – София. В периода 1980 – 1992 год. е асистент по математика в ХТМУ – София, а от 1992 год. е доцент по математика в същия университет.

През последните пет академични години е чел лекции по Математически анализ – Част 1 (60 + 60 часа), Математическа икономика (20 + 10 часа) и Теория на масовото обслужване (20 + 10 часа) с общ годишен хорариум от 180 часа лекции.

3. Преглед и анализ на монографичния труд и научните публикации

Представеният монографичен труд е

[1]. Dishliev A. B., Dishlieva K. G., Nenov S. I., Specific asymptotic properties of the solutions of impulsive differential equations, Academic Publications, Ltd. (2011).

Представените за рецензиране научни статии са 44, които са публикувани на английски език. От тях 18 статии са публикувани в математически списания с импакт фактор, 23 статии – в списания без импакт фактор и 3 статии – в трудове на научни конференции. От математическите списания с импакт фактор ще отбележа следните престижни списания:

Applied Mathematics and Computations (1,534);
Computers & Mathematics with Applications (1,472);
Nonlinear Analysis: Theory, Methods & Applications (1,279);
Journal of Mathematical Analysis and Applications (1,174);
Journal of Computational and Applied Mathematics (1,029);
Applicable Analysis (0,633);
The Rocky Mountain Journal of Mathematics (0,260);
International Journal of Pure and Applied Mathematics (0,254);
International Journal of Fracture (1,043).

4. Характеристика и оценка на приносите в монографичния труд и научните публикации, представени в конкурса

Обект на изследване в основната част на представените за рецензиране трудове на кандидата (1 монография и 32 статии) са импулсни диференциални уравнения.

Импулсните диференциални уравнения (ИДУ) са подходящ математически апарат за моделиране на процеси и явления, които в определени моменти на своето развитие (импулсни моменти) са подложени на кратковременни външни въздействия, вследствие на което променят своето състояние със „скок“.

ИДУ се задават чрез: *диференциално уравнение* или система от такива уравнения, които определят решението в интервалите между импулсните моменти; *импулсни множества*, които определят импулсните моменти и *импулсни функции*, които определят големината на импулсните „скокове“.

ИДУ имат някои характерни особености, които правят тяхното изучаване трудно, а именно:

- *прекъснатост на решенията*: Прекъсването е в импулсните моменти и е от първи род, като в точките на прекъсване решението е непрекъснато отляво;
- *наличие на явлениято „биене“ на решенията*: Това се случва, когато интегралната крива или траекторията на решението среща безброй много пъти импулсното множество и импулсните моменти имат крайна точка на съгъстяване. В този случай решението не може да бъде продължено надясно от тази точка и „загива“. При наличието на биене е невъзможно да се изучават различни качествени свойства на решенията на ИДУ като: продължимост на безкрайност, непрекъснатата зависимост, устойчивост, периодичност и др.;
- *промяна на импулсните моменти*: Като правило различните решения на ИДУ имат различни импулсни моменти и това затруднява сравняването на две различни „близки“ решения на такова уравнение;
- *загуба на свойството „автономност“* при ИДУ, в които диференциалното уравнение е автономно, но импулсните множества зависят от времето t .

Основните трудности при изучаването на асимптотичните свойства на решенията на ИДУ са свързани с факта, че решенията, които са определени в безкраен интервал, обикновено имат импулсни моменти $\{t_k\}$, които са безброй много и са неограничени: $\lim_{k \rightarrow +\infty} t_k = +\infty$.

Монографичният труд [1] съдържа 291 стр. и е структуриран в 8 глави. Библиографията е обширна и съдържа 376 заглавия, от които 21 са монографии в областта на ИДУ.

Изследванията в монографията са посветени на специфични и характерни за ИДУ свойства като различни видове непрекъснатата зависимост, диференцируемост и устойчивост на решенията.

В монографията е направено цялостно изследване на непрекъснатата зависимост на решенията на нелинейни ИДУ: непрекъснатата зависимост относно началните данни и импулсните моменти, – относно началните данни и импулсните

функции, – относно импулсните множества и импулсните функции. Разгледани са както уравнения с фиксирани импулсни моменти (глави 1 и 2), така и уравнения с променливи импулсни моменти, които се определят от система непресичащи се хиперповърхнини от разширеното фазово пространство (глави 3, 4 и 8).

В случая, когато импулсните множества са бариерни криви (глава 4), е въведено понятието „непрекъсната зависимост относно бариерните криви” и са намерени достатъчни условия за такава непрекъсната зависимост.

Изследвана е диференцируемостта на решенията на ИДУ относно началните данни и параметър, участващ в импулсните функции (глава 2).

Намерени са условия за отсъствие на „биене”, което оказва съществено влияние върху продължимостта на решенията, както и условия за равномерна устойчивост относно началните данни и импулсните функции (глава 3).

Глави 5 и 6 са посветени на автономните ИДУ, при които импулсните множества са разположени във фазовото пространство на уравненията. Намерени са достатъчни условия за наличието на „орбитална Хаусдорфова непрекъсната зависимост” и „орбитална Хаусдорфова устойчивост”, като за определяне на разстоянието между траекториите на две решения е използвана метрика на Хаусдорф.

В глава 7 са представени резултатите за оптимизационни задачи с приложен характер.

Получените в отделните глави резултати са приложени върху някакъв модел от популационната динамика, фармакокинетиката, хидродинамиката и др.

Монографията е базирана изцяло върху статии на авторите, в които доц. Дишлиев има водещо участие.

Ще направя кратък обзор на научните изследвания в статиите на кандидата, които са разпределени в три области:

А) Обикновени диференциални уравнения

В статиите [2] – [7] се разглеждат въпроси на фундаменталната и качествената теория на обикновени диференциални уравнения (ОДУ).

В [2] са изследвани въпросите за съществуване и намиране на решението на периодичната задача $x' = f(t, x)$, $x(0) = x(T)$. Като са съчетани методът на квазилинеаризация на R. Bellman и методът на горните и долните решения на V. Lakshmikantham, е предложен алгоритъм за построяване на редица u_n , която е сходяща към решението u на периодичната задача. Показано е, че скоростта на сходимост е квадратична ($|u_{n+1} - u| \leq c|u_n - u|^2$).

В [3] е въведена и изучена специфична непрекъсната зависимост на решенията на началната задача за ОДУ при „кратки” смущения в дясната част на уравнението (h – непрекъснатост).

В [4] е изследвана устойчивостта в термините две мерки на функционално – диференциално уравнение с „максимуми“ $x' = F(t, x(t), \max_{s \in [t-r, t]} x(s))$, които се изследват през последните години с нарастващ интерес.

В статиите [5] – [7] се сравняват устойчивостите на две системи от нелинейни ОДУ. В [5] за пръв път е въведено понятието сравняване на устойчивост (асимптотическа устойчивост) на нулевото решение на две системи нелинейни ОДУ. Обоснована е полезността на въведената релация на частична наредба. Доказани са различни качествени свойства на решенията на дадени системи чрез сравняването им с критериални системи, чиито устойчиви свойства са изучени предварително. В статиите [6] и [7] се доразвиват резултатите от [5].

Обект на изследване в [24] е класическата система на Lotka – Volterra, описваща динамиката на съобщество от типа „хищник – жертва“. Въведени са понятията орбитална гравитация на решенията и устойчивост по Хаусдорф и е доказано, че системата на Lotka – Volterra има тези свойства без съществени допълнителни изисквания.

Б) Импулсни диференциални уравнения

В основна си част статиите на доц. Дишлиев са посветени на ИДУ (32 статии).

Работите [8] – [12] са свързани с фундаменталната теория на тези уравнения.

В [8], [9] и [11] е разгледана началната задача за система от импулсни функционално-диференциални уравнения, в които импулсното множество се състои от изброимо много непресичащи се хиперповърхнини, разположени в разширеното фазово пространство на системата. В [8] са намерени условия за отсъствие на „биене“ и условия, при които решението е продължимо до безкрайност. В [9] са намерени условия за квазиединственост, единственост и продължимост на решението на такива системи до безкрайност и нови условия за отсъствие на „биене“. В [11] уравнението е скалярно. Намерени са условия за отсъствие на „биене“ и са построени монотонни редици от горни и долни решения на началната задача, които са сходящи към решението на тази задача.

В [10] е предложен метод за построяване на две монотонни функционални редици (растяща и намаляваща), които са равномерно сходящи към решението на началната задача за нелинейна система ИДУ с фиксирани импулсни моменти.

В [12] е разгледана началната задача за линейното нехомогенно ИДУ с фиксирани импулсни моменти $x' = Ax + g(t)$, $t \neq \tau_k$; $\Delta x(\tau_k) = Bx(\tau_k)$ и смутеното функционално-диференциално уравнение

$$y' = Ay + g(t) + f(t, y, A_t y), \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta y(\tau_k) = By(\tau_k) + b_k(y(\tau_k)),$$

където операторът A_t има зададени свойства.

Намерени са условия, при които тези уравнения са асимптотически еквивалентни. Разгледани са случаите $A_t y = \int_{t_0}^t K(t, s, y(s)) ds$ и $A_t = \sup_{t-h(t) \leq s \leq t} y(s)$.

В статиите [13] – [23], [25], [26] се третират въпросите за непрекъснатата зависимост, устойчивост и ограниченост на решенията на ИДУ.

В [13] е разгледана система ИДУ с фиксирани импулсни моменти. Въведени са понятията за непрекъснатост и равномерна устойчивост относно смущенията на импулсните моменти и са намерени условия, при които решенията притежават посочените свойства.

В [14] е разгледана импулсна система от диференциално-диференчни уравнения с променливи импулсни моменти. Намерени са условия за отсъствие на „бие-не“, продължимост на решенията на безкрайност и непрекъснатата им зависимост относно началните данни и параметър. За подобна система в [20] са намерени условия за различни типове практическа устойчивост, като са съчетани идеи на втория метода на Ляпунов с използване на прекъснати аналози на функциите на Ляпунов, метода на сравняването и техниката на Разумихин. За тази система в [23] са намерени достатъчни условия за равномерна Липшицова устойчивост на нейните решения.

В [15] е разгледана система ИДУ с фиксирани импулсни моменти. Въведени са понятията непрекъснатост и устойчивост относно началните данни и импулсните моменти и са намерени условия за наличието на тези свойства на решенията.

В [16] е разгледана автономна система ИДУ. Въведени са понятията непрекъснатата зависимост по Хаусдорф относно началната точка и импулсните функции и са намерени достатъчни условия за този тип непрекъснатост.

В [17] е разгледана система ИДУ с фиксирани импулсни моменти и променлива структура и са намерени условия за непрекъснатата зависимост на решенията относно превключващите функции. Същата система, но с променливи импулсни моменти, е разгледана в [25], където са получени условия за устойчивост, равномерна устойчивост и равномерна асимптотическа устойчивост.

В [18] е разгледана система ИДУ с променливи импулсни моменти и са намерени условия за ограниченост, равномерна ограниченост и финална равномерна ограниченост на решенията. Резултатите са получени с използване на прекъснати функциите на Ляпунов. Същата системата е разгледана в [19] заедно със съответната система без импулси. Доказано е, че нулевото решение на системата с импулси е равномерно устойчиво относно импулсните множества, ако нулевото решение на системата без импулси е строго равномерно устойчиво (понятие, въведено в [19]).

В [21] и [22] е намерена връзка между устойчивостта на решенията на дадена нелинейна система ИДУ с променливи импулсни моменти и устойчивостта на решенията на съответните ѝ гранични системи. В [21] са намерени условия, при които изходната система има тотално устойчиви ненулеви решения, ако всяка една от граничните системи има еквиотално устойчиви ненулеви решения, неза-

висимо от трансляциите на импулсните хиперповърхнини. В [22] е доказано, че ако изходната система има еквитотално устойчиви ненулеви решения, независимо от трансляциите на импулсните хиперповърхнини, то всяка една от граничните системи има тотално устойчиви ненулеви решения.

В [26] е разгледана нелинейна система ИДУ с фиксирани импулсни моменти, чиято главна линейна част е хиперболична линейна система. Намерени са достатъчни условия, при които системата има единствено почти периодично решение.

В [27] – [36] са изследвани осцилационни свойства на решенията на ИДУ.

Намерени са достатъчни условия за осцилиране на всички решения на различни ИДУ от първи ред с постоянни закъснения

$$x'(t) + a(t)x(t) + \sum_{i=1}^n p_i(t)f_i(x(t-h_1), \dots, x(t-h_m)) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x(\tau_k) = b_k x(\tau_k) \quad ([27])$$

$$x'(t) + q(t)x(t) + p(t)x(t-h) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x(\tau_k) = b_k x(\tau_k) \quad ([28])$$

$$x'(t) + p(t)f(x(t-h)) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x(\tau_k) = b_k x(\tau_k) \quad ([29])$$

$$x'(t) + a(t)x(t) + p(t)f(x(t-h_1), \dots, x(t-h_m)) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x(\tau_k) = b_k x(\tau_k), \quad ([30])$$

на уравнението с няколко постоянни изпреварвания

$$x'(t) + a(t)x(t) - p(t)f(x(t+h_1), \dots, x(t+h_m)) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x(\tau_k) = b_k x(\tau_k), \quad ([35])$$

както и за ИДУ от [36]

$$x'(t) + p(t)x(\Omega(t, x(t))) = 0, \quad t \neq \tau_k(x(t)); \quad \Delta x(t) + p_k x(t) = 0, \quad t = \tau_k(x(t)),$$

в което импулсните моменти са променливи и закъсняващият аргумент Ω зависи както от времето t , така и от неизвестната функция $x(t)$.

В [31] са намерени достатъчни условия за знакоопределеност на неограничените решения и за осцилиране на всички ограничени решения за ИДУ

$$(r(t)x'(t))' - p(t)x(t-h) = 0, \quad t \neq \tau_k; \quad \Delta x'(\tau_k) = \beta_k x(\tau_k), \quad \Delta x(\tau_k) = 0.$$

В [32] са изучени асимптотичните свойства на решенията на ИДУ от втори ред

$$(r(t)x'(t))' - f(t, x(t), x(t-h)) = 0, \quad t \neq \tau_k;$$

$$\Delta(r(\tau_k)x'(\tau_k)) = g_k(x(\tau_k), x(\tau_k-h)), \quad \Delta x(\tau_k) = 0$$

и са намерени условия за осцилиране на всички ограничени решения.

В [33] е доказано, че неосцилаторните решения на уравнението от втори ред

$$(r(t)x'(t))' + f(t, x(t), x(t-h)) = 0, \quad t \neq \tau_k;$$

$$\Delta(r(\tau_k)x'(\tau_k)) + g_k(x(\tau_k), x(\tau_k-h)) = 0, \quad \Delta x(\tau_k) = 0$$

имат три типа поведение на безкрайност и са намерени необходими и достатъчни условия за съществуване на неосцилаторно решение от всеки отделен тип.

В [34] са изучени асимптотичните свойства неограничените неосцилаторни решения на един клас нелинейни ИДУ от n -ти ред с фиксирани импулсни моменти и закъсняващ аргумент $g(t) < t$, $\lim_{t \rightarrow +\infty} g(t) = +\infty$.

В [37] е разгледана началната задача за скаларното диференциално уравне-

ние $x' = f(x)$, $x(0) = x_0$, $t \in [0, T]$. Решена е оптимизационната задача за определяне на импулсните моменти $t_k : 0 < t < \dots < t_n < T$ и величините $I_k : 0 < I_{\min} \leq I_k \leq I_{\max}$ на импулсните въздействия $\Delta x(t_k) = -I_k$ така, че $x(T)$ да е максимално. Резултатите са приложени към модели на Verhulst и Gompertz (с импулси), описващи динамиката на изолирани популации.

В [38] е разгледана началната задача за скаларното диференциално уравнение $x' = f(t, x)$, $x(0) = x_0$, $t \in [0, T]$, което е подложено на едно импулсно въздействие в момент $t = \tau$: $\Delta x(\tau) = -I$ ($I > 0$ е дадено предварително). Импулсният момент τ е определен така, че $x(T)$ да е максимално. Резултатите са приложени върху два конкретни модела от популационната динамика. От трудовете за конкурса работата [38] е цитирана най-много (35 пъти).

В [39] и [40] е разгледана класическата система от диференциални уравнения на Lotka – Volterra, описваща динамиката на съобщество от типа „хищник – жертва“. Импулсното въздействие е еднократно и е насочено към началото $(0, 0)$. Решени са две оптимизационни задачи, свързани с различни критерии за оптималност.

В) Други трудове с математически резултати

В [41] е намерена оценка на стойностите на полинома $P_n(x) = (x - x_1)(x - x_2) \dots (x - x_n)$ от степен $n \geq 2$ с реални нули $x_1 \leq x_2 \leq \dots \leq x_n$, а именно

$$|P_n(x)| \leq \max\{|P_n(x_1 - d)|, |P_n(x_n + d)|\}, \quad x_1 \leq x \leq x_n,$$

където $d = \frac{\sqrt{2} - 1}{2} \max\{x_{i+1} - x_i : i = 1, \dots, n - 1\}$. Получената оценка може да се прилага успешно в теорията на апроксимациите.

Работите [42] – [45] са свързани с обработка на данни от експерименти за определяне на „якост на опън“ на алуминиеви пластинки. Тези данни са апроксимирани с аналитични функции, получени по метода на най-малките квадрати.

Общото впечатление от трудовете на доц. Дишлиев е, че те включват както дълбоки теоретични резултати, така и конкретни интересни модели от популационната динамика, фармакокинетиката, теория на разрушаването, якост на металите, хидродинамиката и др. Въведени са много нови понятия и при доказателствата кандидатът умело съчетава различни методи, техники и математически инструментариум. Изложението на резултатите е направено с характерната за него математическа строгост и яснота.

5. Отражение на научните публикации на кандидата в литературата

Трудовете на доц. Дишлиев са цитирани общо 282 пъти, както следва:

- брой цитати в списания с импакт фактор – 132;
- брой цитати в списания без импакт фактор – 105;
- брой цитати в монографични трудове – 9;

– брой цитати в дисертационни трудове – 32;

– брой цитати в учебни помагала – 4.

Цитиранията са направени в 52 публикации и 18 дисертации.

Всичко това говори за значимостта на получените от доц. Дишлиев резултати.

6. Оценка на учебните помагала, представени в конкурса

Доц. Дишлиев участва в конкурса с две учебни помагала:

[46] Дишлиев А. Б., Учебни записки по теория на масовото обслужване, (2011)

[47] Дишлиев А. Б., Учебни записки по математическа икономика, (2011)

Записките се основават на курсове лекции, които авторът изнася в продължение на десетина години на студенти от редовна и задочна форма на обучение в магистърска степен по специалността „Индустриален мениджмънт“ на ХТМУ.

В [46] е направено описание на СМО и са представени основните числени характеристики на СМО (стр. 21 – 53). По-подробно са разгледани няколко СМО, които се срещат често в практиката. Изложението на основния материал се предхожда от сведения за линейните диференциални уравнения от първи ред и от елементи на курса по теория на вероятностите (стр. 4 – 20).

В [47], след предварителните бележки (стр. 4 – 18), по същество са изложени основната задача на линейното оптимизиране и симплекс-методът за нейното решаване (стр. 19 – 41).

7. Оценка и мнение по дейности на кандидата и лични впечатления

Доц. Дишлиев е ръководител на катедра „Математика“ на ХТМУ от 1992 - 2004 и от 2008.

Член е на Академичния съвет на ХТМУ от 1990 год. досега.

Бил е председател на Общо събрание на департамент (2004 - 2006).

Председател е на Общото събрание на ХТМУ от 2002 год. досега.

Членува в следните научни организации: Специализиран научен съвет по математика (2004 – 2010); Съюз на математиците в България от 1980 год.; Американско математическо дружество (1986 – 1988).

Член е на редакционните колегии на списанията: International Journal of Differential Equations and Applications от 2000 - 2008 и от 2012 досега; Journal of the University of Chemical Technology and Metallurgy (2008 - 2012).

Рецензент е в научните списания: Communications in Applied Analysis; International Journal of Pure and Applied Mathematics; International Electronic Journal of Pure and Applied Mathematics; International Journal of Applied Mathematics; International Journal of Differential Equations and Applications; Journal of the University of Chemical Technology and Metallurgy; Computers & Mathematics with Applications; Mathematical and Computer Modeling; Journal of Mathematical Analysis and Applications; Nonlinear Analysis Series B: Real World Applications.

Референт е на списанието Zentralblatt für Mathematik und ihre Grenzgebiete.

Доц. Дишлиев е бил научен ръководител на четирима докторанти, успешно защитили дисертации.

Доц. Дишлиев над 15 години е бил един от главните организатори на международните научни конференции по диференциални уравнения/приложна математика в Пловдив, на които ежегодно присъстваха над 200 математици от цял свят.

Всичко това говори за големия авторитет на доц. Дишлиев в ХТМУ и известността му сред математическите среди у нас и в чужбина.

8. Критични оценки и препоръки

Имам следните препоръки към автора, свързани с учебните помагала [46], [47]:

- Да се отстранят някои неточности и печатни грешки;
- Предварителните бележки да се съкратят (да са без доказателства), а в същинските части да се включат повече примери;
- При ново издание текстът да се „набере” на L^AT_EX.

9. Лични впечатления

Познавам Ангел Дишлиев повече от 30 години от времето на нашата подготовка в свободна докторантура при проф. Друми Байнов, когато взаимно рецензирахме първите си статии преди предлагането им за печат. За мен той е честен и отзивчив колега, на когото винаги може да се разчита.

10. Заключение

Документите и материалите, представени от доц. Дишлиев, **напълно отговарят на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в ХТМУ.**

След запознаване с представените в конкурса материали давам своята **положителна оценка и препоръчвам** на научното жури да изготви доклад – предложение до Съвета на Департамента по физико-математични и технически науки за избор на **доцент Ангел Борисов Дишлиев** на академичната длъжност „**професор**” в ХТМУ в областта на висше образование 4. Природни науки, математика и информатика, професионално направление 4.5 Математика (Диференциални уравнения).

20.08.2012 г.

Рецензент:
(проф. д.м.н. Павел Симеонов)